

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Paupertatis immunitates.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

O bone Jeshu! Quamto beatiore facis pauperes tuos ipsa paupertate tua; quam Mundus facere possit quantalibet affluentia! ubi, quidquid affluit, defluit; sibi que inhaerentem pereffluere facit. Guarricus s. I. die Pent.

Pauci divites moriuntur, qui in exitu hujus vitae non desiderant fuisse pauperrimi. Petr. Blef. ep. 60.

Ad servendum regi necessariae sunt vestes, sumptus, & divitiae: ad servendum autem Deo sufficit paupertas. Minori ergo sumptu servitur Deo, quam Mundo. Stella de cont. &c. c. 94.

§. III.

Paupertas, tuta, leta.

Fecit ei Levi magnum convivium in domo sua. Luc. 5. 29. Ita Domino caeli, terraque, servitur: non tristes, sed alacres, & epulantes, dimittamus telonium: Deique scias servitorem festivum esse, cujus auspiciatur Matthaeus tyrocinium ab epulis. Nunquam forte Levi lautius coenavit, quam cum pecuniam abiecit. Avaros enim scimus aurum arcis; hordeum, & olera infundere solitos ventri: adeo ut, gemmas eructantibus promptuarijs, fabam interdum venter esuriat. Oliva l. 13. Strom. in Luc. 5.

Vos, qui reliquistis omnia, & secuti estis non habentem ubi caput reclinaret Filium hominis, exultate, & dicite: quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium. Pl. 90. 3. S. Bernardus l. 3. sup. Pl. qui habitat.

Non audis, quid tritò proverbio dicitur? centum simul viros, unum pauperem, atque nudum, spoliare non posse: maximam enim paupertatis propugnacione defenditur; quem nullus rex, nullus imperator, vincere possit. Avaro autem universi facile possunt obesse: neque homines solum, verum etiam tinea, atque vermes, eum aggrediuntur. S. Chrysof. hom. 84. in Matth. 26. ad Avarum.

Latrones ab eo quaerunt; quid faceres, si latrones ad te venirent? respondit: nudus latrones non timet. S. Hieron. ex vita S. Hilariionis.

Quid paupertate melius? quid securius? quid jucundius? tristenter omnes, cuncti gemant, formident universi: haec semper hilari, semper eodem vultu, eodem animo perseverat. S. Laur. Just. de paupertate c. 4.

§. IV.

Paupertatis immunitates.

Reddit. Matth. 22. 21. Illi Hebraei pueri Ananias, Azarias, Misael; ille Daniel sapienior, qui non adoraverunt imaginem regis; qui non receperunt eam; qui nihil de illa mensa regis accipiebant: non tenebantur ad solutionem tributi. Nihil enim eorum, quae sub rege terrento erant, possidebant. Ergo eorum imitatores non solvunt tributum, quibus portio Deus est. Ideo Dominus ait: *reddite*, id est, vos reddite, qui protulistis imaginem Caesaris, apud quos invenitur: ego autem nihil debeo Caesari, quia nihil hujus Mundi habeo. Venit e-

nim hujus Mundi princeps, & in me inveniet nihil - Ergo quod divinae legis est, solvi jubetur, non quod Caesaris - Ne scandalizarentur, inquit Matth. 17. 26. *vade ad mare, & mitte hamum &c.* S. Ambros. ep. 1. ad Julium.

Si vis non esse obnoxius Caesari, noli habere, quae Mundi sunt. Sed si habes divitias, obnoxius es Caesari. Si vis nihil regi debere terreno; relinque omnia, & sequere Christum. Id. de imagine denarij in Luc.

Videre licet, pauperes non facile insanabilibus morbis capi; sed eos passim in divitum corporibus provenire. Certè podagra, gravedines, dissolutiones nervorum, aut contractiones, delicatos illos magis infestant; eos, qui unguenta olent; non eos, qui laborant & exercentur, & quotidianam operam sibi victum comparant. S. Chrysof. tom. 6. hom. 5. de Anna, seu quid sit festum.

Inopia bonae valetudinis mater est. B. Theodoretus l. 6. de prov. Dei.

§. V.

*Paupertatis honores, prerogative, laudes.**Ex Veteri.*

Exidit duas tabulas lapideas. Ex. 34. 4.

Potissent ex auro laminae duci, è cedro compingi, è gemmis parari tabulae, quibus praecepta insculperentur. At ijs opulentia tumisset; quasi pretio tabularum excipiendis characteribus mandatorum, divites, nobilesque, destinarentur. Sculpta verò in saxo lex, quò nihil aut rarius, aut sterilius, aptiores esse significat, & perscribentis, & perferendis vitae, numinisque praeceptis. Oliva sup. Evang. fer. 2 D. 4. Quadr.

Deorsum autem ad pedes &c. Ex. 39. 22. &c. Nemo, opinor, ambigit, sanctioris amicitiam vitae malogranatis, aureisque tintinabulis, designari: haec enim concentum caeli; illa verò gloriae delicias, repraesentant. Suspendebantur autem ea ad ora imas simbrias; quas nemo non videt quasi in caenum rejectas, & à gemmis Pontificis usque ad calceos ablegatas. Quae ergo pars tunicae putabatur abjectior, ea, praeter ceteris, comptior, ornatioque, & renidebat, & sonabat. Id. ibi!

Quoniam non cognovi literaturam. Pl. 70. 15. Hebr. *quoniam non cognovi numerum.* S. August. legit: quoniam non cognovi negotiationem.

Ex Novo.

Beati pauperes. Matth. 5. 3. Pauperes utilitatis divitum causa facti sunt: ut facta inter utrosque comparatione, facilius agnoscerent divites Dei erga se beneficentiam. Iisd. Car. l. 1. or. 11. Paupertas, & persecutio temporales, sorores sunt; & eis claves regni caelorum, non tantum promissive, sed possessive, conceduntur. Hujusmodi autem ratio est: quia

Evangel.